

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

A. Spørgetimen

Formanden:

Jeg skal allerede nu meddele, at de af hr. Brian Mikkelsen under nr. 1-3 opførte spørgsmål til fødevarerministeren, spørgsmål nr. S 715, S 716 og S 717, efter ønske fra spørgeren udsættes til næste spørgetid.

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen har statsministeren udpeget socialministeren og kulturministeren.

Der er i dag kun tilmeldt én spørger, der ønsker at stille spørgsmål til socialministeren, og det er hr. Villy Søvnald.

Jeg skal gøre opmærksom på, at ministeren får ordet, hver gang et medlem har afsluttet et indlæg, og har første gang 2 minutter til rådighed, de efterfølgende gange 1 minut. Medlemmernes taletid er 1 minut, og hovedspørgeren kan få ordet 2 gange. Herefter er der som bekendt mulighed for, at medspørgere kan få ordet 1 gang. Et hovedspørgsmål med eventuelle tillægsspørgsmål må højst tage 15 minutter.

Spm. nr. US 32

Villy Søvnald (SF):

Jeg har siddet og nylæst regeringsprogrammet her i juledagene, og jeg kan se, at der er omtalt en førtidspensionsreform.

Det, der er sket på førtidspensionsområdet, er jo, at refusionsomlægningen blev vedtaget i forbindelse med finanslovforliget. Jeg vil så spørge socialministeren: Er det det, førtidspensionsreformen bliver til, eller er der mere i vente? Er det regeringens vurdering, at man dermed har opfyldt intentionerne i regeringsgrundlaget?

Socialministeren (Karen Jespersen):

Nej, det forslag, der blev vedtaget af Folketinget her inden jul, er ikke ensbetydende med det, jeg lægger i begrebet en reform af førtidspensions-systemet.

Der er mange andre ting, som vi trænger til at se nærmere på. Der er hele spørgsmålet om ydelserne, hvordan de er skruet sammen, altså det, at vi har så forskellige ydelser, som vi har i dag; vi har skattepligtige ydelser blandet sam-

men med skattefrie ydelser, og vi har forskellige former for tillæg, altså noget, der gør systemet meget uigennemskueligt og også betyder, at vi har en række ankesager, man ellers ikke havde behovet, hvis man havde et mere ensartet system.

Vi trænger til at få gennemført selve arbejds- evnebegrebet hele vejen i systemet og i det hele taget se på overgangen fra andre ydelser til pensionssystemet.

Men da en regeringsperiode jo normalt er på 4 år og vi efter det sidste valg ikke har siddet som regering i 1 år endnu, er der stadig væk god tid til de spørgsmål. For det er jo ikke et problem af nyere dato; det er et spørgsmål, der har været vendt mange gange, og hvor man hele tiden må konstatere, at der er nogle problemer, der kan være ret svære at løse.

Men det er bestemt på regeringens dagsorden, også sådan som det står i regeringsgrundlaget.

Villy Søvnald (SF):

Tak til ministeren for svaret. Også tak for, at det ikke var den store reform.

I mellemtiden er der så også kommet et udspil fra handicaporganisationerne, som, så vidt jeg kan se, bygger på det samme princip som det, ministeren anfører, nemlig et ønske om mere ensartethed i ydelserne og anerkendelse af, at der er en gruppe, specielt førtidspensionisterne på de lave trin, der et helt liv igennem har et meget lavt leveniveau. Vi har i øvrigt et lignende udspil.

Jeg vil bare afsluttende spørge: Forstod jeg ministeren rigtigt, var ministeren interesseret i også at forhandle med Folketingets partier om en reform, der bærer i retning af mere ensartede – og det betyder vel i virkelighedens verden også højere – ydelser på de laveste førtidspensionstrin?

Socialministeren (Karen Jespersen):

Ja, det er klart, at når vi skal lave en større omlægning af pensionssystemet, må målet være at få et meget bredt flertal i Folketinget bag en sådan omlægning.

Det er også rigtigt, at der i principperne er et stort sammenfald i de udspil, der lige er kommet fra de fem handicaporganisationer. I det hele taget oplever jeg, at der meget langt er et sammenfald af synspunkter omkring principperne for, hvad der er brug for i pensionssystemet.